

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 3T/28/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2314010138
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Miženko
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2014:2314010138.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta, samosudcom JUDr. Danielom Miženkom, v trestnej veci obžalovaného O. S., na hlavnom pojednávaní 27.08.2014, takto

rozhodol:

Obžalovaný O. S., nar. XX.XX.XXXX K. Š.,
bydlisko Š. Č.. XX, v súčasnej dobe vo väzbe v inej
veci,

uznáva sa za vinného, že

- dňa 28.07.2013 okolo 00.10 hod., v Šoporni, na Fazulovej ulici, preliezol oplotenie rodinného domu číslo XXX, rozbil sklenenú výplň na okne verandy domu, cez vzniknutý otvor vošiel dovnútra, tu rozbil sklenenú výplň na zamknutých dverách vedúcich do kuchyne. Vlastníčka domu W. S., nar. XX.XX.XXXX bývajúca sama v dome sa zobudila, začala kričať o pomoc a preto z domu ušiel. W. S. spôsobil rozbitím okien škodu vo výške 100,-- Eur,

t e d a

- neoprávnene vnikol do obydľia iného a skutok spáchal prekonaním prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu,

č í m s p á c h a l

- prečin porušovanie domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona.

ZA TO MU SÚD UKLADÁ:

- Podľa § 194 ods. 2 Tr. zák., § 37 písm. m Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) rokov a 4 (štyroch) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písmeno b/ Tr. zák. ho súd na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

I.

Okresný súd Galanta koná a rozhoduje v tejto trestnej veci na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta, sp. zn. 1Pv 530/13/2202, z 06.02.2014 podanej na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Samosudca vydal v tejto veci 13.02.2014 trestný rozkaz, ktorým uznal obž. O.. S. za vinného z prečinu porušovanie domovej slobody podľa § 194 odsek 2 Trestného zákona a uložil mu za to (pri prevahe priťažujúcich okolností a postupe podľa § 38 odsek 4 Trestného zákona) trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov a 4 mesiacov, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Zároveň ho zaviazal nahradiť W. S. spôsobenú škodu vo výške 100,-- Eur.

Obžalovaný J. stojka podal proti trestnému rozkazu včas odpor a odôvodnil ho tým, že W. S. (90 ročná) pozná od malička a niečo také by jej nikdy nespravil. V odpore hneď poznamenal, že A. Stoklasová už medzitým zomrela.

Súd potom nariadil hlavné pojednávanie na 11.06.2014. Obžalovaný O.. S. prevzal predvolanie 09.05.2014, na súd sa však bez ospravedlnenia nedostavil.

Ďalší termín hlavného pojednávania súd určil na 01.08.2014. Obžalovaný O.. S. prevzal predvolanie 17.06.2014, na hlavné pojednávanie sa nedostavil. Súd zistil, že bol 13.07.2014 sudcom pre prípravné konanie Okresného súdu Galanta, v rámci „rýchleho konania“ vzatý do väzby (väzba preventívna). Stíhaný je za prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a/, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona a skutok mal spáchať 12.07.2014. Proti trestnému rozkazu vydanému v tejto ďalšej trestnej veci (sp. zn. OT 196/2014) podal odpor a súd určil preto termín hlavného pojednávania.

Na hlavnom pojednávaní 27.08.2014 vypovedal obž. O.. S., samosudca so súhlasom procesných strán prečítal výpoveď svedkyne W.. S. i obsah znaleckých posudkov KEÚ PZ Bratislava (a ďalších listinných dôkazov). Samosudca zamietol návrh obž. O.. S. na výsluch svedka K.. G., s ktorým mal v septembri 2013 búrať drevené budy vo dvore W.. S. z dôvodu, že k búraniu malo dôjsť až 2 mesiace po spáchaní skutku. Súd potom komplexne zhodnotil všetky osobné i vecné dôkazy a meritórne rozhodol. Pri svojom rozhodovaní vychádzal iba z dôkazov, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní (§ 2 odsek 19 Trestného poriadku), hodnotil ich podľa zásady voľného hodnotenia dôkazov zakotvenej v § 2 odsek 12 Trestného poriadku.

II.

Zisťovanie skutkového stavu

Podľa § 2 odsek 10 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia jeho v prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Obžalovaný O.. S. vypovedal v prípravnom konaní, že u pani W.. S. nikdy nebol, s prípadom nemá nič spoločné, nevie vôbec, kde tá pani býva.

V podanom odpore už obž. O.. S. uviedol, že W.. S. pozná od malička. Na hlavnom pojednávaní vypovedal, že W.. S. je jeho „tetskou“ z matkinej strany. Opäť zdôraznil, že v jej dome v živote nebol. Potom pripustil, že tam bol so svojou mamou (zomrela v novembri 2014) v októbri 2013. Ďalej uviedol, že odtlačky prsta jeho ruky na kuse skla z rozbitého okna na dome W.. S. mohol zanechať, keď v septembri 2013 s kamarátmi búrali vo dvore W.. S. drevené budy a z dvora vynášali materiál do kontajnera (ku skutku došlo 28.07.2013).

Svedkyňa W. S. (nar. v roku 1923, zomrela 24.01.2014) vypovedala 28.07.2013 i 30.09.2013, že obž. O.. S. nepozná. V noci z 27.07. na 28.07.2013 pred spaním všetko pozamykala a ľahla do postele. Po polnoci počula v kuchyni podozrivé zvuky, akoby niekto chodil po dome. Zasnietila v spálni svetlo a počula ako niekto z kuchyne uteká preč. Zľakla sa, otvorila okno na spálni a kričala o pomoc. Na toto volanie prišli k nej susedia, vošla potom do kuchyne a zistila, že veci nie sú na mieste. Zistila rozbité okno na verande, kvetiny pod oknom boli popresúvané, na kuchynských dverách bolo rozbité sklo. Nič jej z domu nezmizlo.

Znalecký posudok KEÚ PZ Bratislava obsahuje záver, že daktyloskopická stopa č. 2, zaistená z rozbitého okna na verande dňa 28.07.2013, patrí obž. O. S., prostrednému prstu jeho ľavej ruky.

III.

Hodnote dôkazov

Podľa § 2 odsek 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Vykonaným dokazovaním získal súd dostatočnú dôkaznú hodnotu, na základe ktorej zistil skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti.

Obžalovaný O. S. v rámci svojej obrany najprv tvrdil, že poškodenú W. S. nepozná, nevie kde býva, nikdy v jej dome nebol. Potom už uviedol, že ju pozná od malička (v odpore), na hlavnom pojednávaní uviedol, že W. S. je jeho príbuzná a bol u nej s jeho mamou v októbri 2013. Potom rozšíril počet návštev u W. S. v tom zmysle, že v septembri 2013 u nej vo dvore búral s kamarátom drevené budy.

Poškodená W. S. popísala podrobne aký stav v dome bol predtým kým išla spať, aký keď sa zobudila a počula zvuky v kuchyni. Uviedla, že našla rozbité okno na verande i okno na kuchynských dverách (okrem iného).

Policajti pri ohliadke miesta činu odobrali na verande domu stopy č. 2, č. 3, pred vstupom do verandy stopu č. 1. Znalecká inštitúcia PZ potom jednoznačne potvrdila, že stopa č. 2 (daktyloskopická stopa) je zhodná s prostredníkom ľavej ruky obž. O. S..

Uvedený usvedčujúci dôkaz, jeho dôkazná hodnota, je podľa názoru súdu dostatočným na nespochybniteľný záver, že v dome W. S., v noci z 27.07. na 28.07.2013 bol obž. O. S..

Tento záver umocňuje aj obsah výpovedi obžalovaného. Jeho obranu, že stopa č. 2 sa mohla na okno verandy domu poškodenej dostať v deň keď, búral budy na dvore jej domu vyvracia sám tým, že túto činnosť vykonával až v septembri 2013.

Prečinu porušovanie domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona sa dopustí, kto neoprávnene vnikol do obydľia iného prekonaním prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu.

Obžalovaný O. S. rozbil v noci z 27.07. na 28.07. okno na verande domu W. S., v obci Šoporňa. Potom rozbil okno aj na kuchynských dverách (aj tie boli zamknuté). Až volanie o pomoc zo strany poškodenej ho zastavilo v ďalšom konaní a z miesta ušiel. Svojím konaním naplnil všetky objektívne i subjektívne znaky prečinu porušovanie domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona.

IV.

Ukladanie trestu

Podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 odsek 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Obžalovaný O. S. spáchal prečin, za ktorý zákon umožňuje uložiť trest odňatia slobody 1 až 5 rokov. K spáchaniu činu sa nepriznal. Súd nezistil v jeho prípade nijakú poľahčujúcu okolnosť.

Na druhej strane obžalovaný bol doteraz 8 krát súdne trestaný, z toho 7 krát za majetkovú trestnú činnosť. Zo 14 evidovaných priestupkov, v šiestich išlo o priestupok proti majetku. Z výkonu trestu odňatia slobody za prečin krádeže (ostatného) sa vrátil 25.11.2012. Predchádzajúce odsúdenia (z roku 2010, 2011, 2012) za prečin krádeže i porušovanie domovej slobody hodnotí súd ako príťažujúcu okolnosť - § 37 písmeno m/ Trestného zákona.

Prevaha príťažujúcich okolností zakladá použitie ustanovenia § 38 odsek 4 Trestného zákona, podľa ktorého sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Postup výpočtu 1/3 je uvedený v § 38 odsek 8 Trestného zákona.

Za použitia týchto ustanovení Trestného zákona je aplikovateľná sadzba trestu odňatia slobody 2 roky a 4 mesiace až 5 rokov. Súd uložil obž. O.. S. trest odňatia slobody na dolnej hranici uvedenej trestnej sadzby - 2 roky a 4 mesiace. Na výkon trest ho zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia - § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona (bol už vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin v ostatných 10 rokoch). O náhrade škody súd nerozhodoval. Poškodená W.. S. zomrela a dedičské konanie nie je ukončené. Oprávnení dedičia si budú môcť uplatniť svoj nárok na náhradu škody v občianskom súdnom konaní.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takej osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.